

Kontakt med världen är den nya tidens lösen.

*Men den fordrar kunskaper i **språk**.*

Det är ROLIGT

Det är NYTTIGT

Det är INTRESSANT

att kunna ett eller flera främmande språk.

Men är det i längden förnuftigt...?

att offra många år av arbete för att komma i besittning blott och bart av ett MEDEL,

att lära sig både engelska, franska, spanska, ryska, tyska, italienska och ... (San Francisko-konferensen hade ju ett flertal kongressspråk, däribland kinesiskan!) Ett enda av dessa räcker ej. Därom äro vi ense.

Är detta förnuftigt, när det finns

Esperanto?

Intressera Eder gärna för ett eller flera främmande språk, men

Lär Eder behärska det internationella hjälpspråket

E S P E R A N T O !

Vet Ni ?

att esperanto är ett neutralt, internationellt språk, avsett att vid sidan av modersmålet användas som varje människas andra språk i internationella förbindelser av alla slag,

att den rika, omväxlande litteraturen på esperanto — originalarbeten såväl som översättningar — räknar över 10,000 olika volymer på både poesi och prosa,

att ett flertal av den svenska litteraturens pärlor översatts till esperanto,
att — för att nämna ett exempel — Selma Lagerlöf bidragit med »Gösta Berling», »La junulino el Stormyr» (Tösen från Stormyrtorpet), »La mono de sinjoro Arne» (Herr Arnes pengar), »La ringo de la generalo» (Löwensköldska ringen) m. m.

att »Sveda Antologio» innehåller ett tvärsnitt genom svensk litteratur, och att i densamma finnas valda delar av August Strindbergs, Verner von Heidenstams, Oscar Levertins, Per Hallströms, Gustav Frödings, Erik Axel Karlfeldts, Albert Engströms, Bo Bergmans, Sigfrid Siwertz', Hjalmar Bergmans, Anders Österlings och andra svenska författares produktion,

att liknande verk sammanställts av andra länder,

att esperanto vid krigsutbrottet hade en stor tidningspress med ett 100-tal månads- och veckotidningar av olika slag, även facktidsskrifter från skilda områden,

att Internacia Esperanto-Ligo (Internationella esperantoförbundet) har sitt sekretariat i London (som fungerat under hela kriget) och ombud på tusentals platser jorden runt, vilka kostnadsfritt stå esperantisterna till tjänst,

att årliga kongresser (med undantag för krigstid) hållas med deltagare från hela världen,

att vid dessa kongresser de besvärande och tidsödande tolkningarna helt bortfallit, då förhandlingar och diskussioner föras utslutande på esperanto,

att i ett flertal länder ordnas för de esperantotalande under sommartid billiga semestervistelser och kurser av internationell karaktär,

att man genom esperantokorrespondens med utlänningar kan komma i kontakt med människor i alla länder och alla världsdelar samt personer med intressen, som korrespondera med de egna,

att en liten annons om esperantokorrespondens kan medföra 100-tals svar (icke minst ett eldorado för filatelister),

att de stora mässorna i Lyon, Budapest, Wien, Basel, Leipzig, Paris, Reichenberg m. fl. före kriget funnit förmånligt använda sig av esperantos tjänster, och de återkomma säkerligen på nytt,

att esperantorörelsen har en livskraftig turistorganisation, som före kriget anordnade ett stort antal turistresor i skilda länder, och som står beredd, då utlandsförbindelserna medgiva utresa,

att många länder (t. ex. Holland, Italien, Ungern, Polen, Österrike, Japan, Estland) och städer (t. ex. Wien, Pärnu, Budapest, Stockholm, Köpenhamn, Oslo, Sunderland, Southend-on-Sea) utgivit vackert illustrerade prospekt och broschyrer på esperanto,

att hittills utkommit c:a 600 läroböcker i esperanto på över 50 olika språk,

att internationella esperantoförbundet utger »Nyckel till esperanto», ett häfte innehållande kortfattad historik, hela grammatiken, övningsexempel samt en ordlista,

att denna »nyckel», som hittills utkommit på c:a 70 olika språk, i Sverige betingar ett pris av endast 10 öre och har sålts i c:a 200,000 exemplar.